

10-та сесія Житомирської обласної ради: злагоджена робота депутатів – запорука стратегічних рішень

Депутати Житомирської обласної ради вперше після повномасштабного вторгнення росії зібрались на сесійне засідання. В порядку денному розглянули 18 питань, які раніше були опрацьовані членами профільних комісій.

На початку 10-го засідання сесії Житомирської обласної ради вшанували пам'ять та відзначили помертні захисників-поліцейських, які віддали своє життя, захищаючи Житомирщину і країну від ворожого наступу російської армії. Відповідно до Указу Президента України орденами «За мужність» III ступеня нагороджено заступника начальника сектору поліцейської діяльності № 1 (сміт Народичі) відділу поліції № 1 (м. Овруч) Коростенського районного управління поліції майора поліції Солодчука Володимира Петровича та інспектора сектору реагування патрульної поліції цього ж територіального підрозділу майора поліції Герасимчука Івана Андрійовича державними нагородами – орденами «За мужність» III ступеня (посмертно).

Державні нагороди дітям та дружинам загиблих поліцейських вручали голова Житомирської обласної військової адміністрації Віталій Бунечко, в. о. голови Житомирської обласної ради Володимир Ширма спільно з керівником Головного управління Національ-

ної поліції області Олегом Трачуком. Відважних воїнів вшанували хвилиною мовчання.

Загалом рішення, прийняті у сесійній залі, стосувались комунальних закладів: списання технічних засобів, зміни у положеннях і статутах. Для роботи відповідних установ депутатські рішення були важливими, оскільки таким чином вони можуть продовжувати якісно вести свою господарську та організаційну діяльність. Зокрема, прийняли на баланс громад спеціалізований медичний транспорт, списали медичне обладнання, а також передали частину комунального майна на баланс Новоград-Волинської міської ради для розміщення у вказаних приміщеннях родин внутрішньо переміщених осіб.

На 10-му пленарному засіданні після офіційної заяви депутати засвідчили про свій вихід з фракції ОПЗЖ, і вона як така припинила своє існування в обласній раді.

Загалом робота депутатського корпусу була злагодженою, про це наголосив і депутат з Романівщини Ігор Ходак та відзначив, що нині завдання депутатів – якісно працювати у громадах: «Згуртовано і злагоджено відпрацювали з колегами-депутатами в сесійній залі обласної ради. Це перше засідання за час повномасштабного вторгнення росії. З 24 лютого у нас єдине питання порядку денного – оборона держави, перемога і визволення України від ворожої армії. Проте є ті робочі питання, які мають бути вирішені через обговорення на комісіях і голосуванням у сесійній залі. Сьогодні ми розпочали нашу роботу з відзначення, на превеликий жаль, помертні героїв-поліцейських, які віддали життя, захищаючи державу. Нагороди та ордени вручали родинам загиблих. Життя українців – це найстрашніша і найдорожча ціна за свободу, і вона не має

бути марною! Погоджені зміни є важливими для роботи певних закладів та установ і забезпечать їхнє повноцінне функціонування, наскільки це можливо в період воєнного стану. Окрім того, на сесії розглянули кадрові питання і новопризначення в обласній військовій адміністрації. Сподіваємось на плідну та відповідальну роботу кожного, хто сьогодні обіймає визначені посади. Нині ми усі пра-

цюємо задля перемоги і підтримки наших захисників. Що відважніше боремось, то ближче бажана мета».

Нині уся Житомирська область скоординувала свою роботу і спрямувала основні зусилля на оборону та захист держави. За такими ж напрямками відбувається і фінансування: лівова частка коштів обласного бюджету – це потреби військових та підрозділів територіальної оборони. На Житомирщині тривають роботи з лік-

відації наслідків обстрілів російською армією інфраструктури окремих міст, селищ та сіл. Ведеться відновлення житла постраждалим жителям області. А захисні оборонні форпости тримають наші відважні військові. В умовах повномасштабної війни максимально забезпечуються ті напрями та сфери, які є ключовими для існування економіки, забезпечення жителів області необхідними товарами та послугами. Житомирщина працює задля перемоги.

Постійна підтримка важлива для лікарні

с. 4

Сім'я із одним крилом, але із могутнім. Із – татовим!

с. 5

Підтримка, оборона, допомога – ключові завдання Миропільської громади

с. 5

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 76001

СПОДОБАЛАСЬ
ГАЗЕТА?

ПІДТРИМАЙ СВОБОДУ СЛОВА!

ПЕРЕДПЛАТИ

на 1 місяць - 12,50 грн,
на 3 місяці - 37,50 грн,
на 6 місяців - 75,00 грн

у найближчому поштовому відділенні!

«Варта правопорядку» своєї ваги та актуальності й досі не втратила

Один із керівників громадської організації «Варта правопорядку» у Романові Іван Кіндрук розповів про деякі аспекти діяльності цієї організації на території Романівської селищної ради.

Те, що у Романові вже декілька років існувало громадське об'єднання із охорони громадського порядку, мало величезне значення у перші дні вторгнення росії на територію України. Тим паче, що напередодні 24 лютого 2022 року «Варта правопорядку» певним чином посилила організаційну єдність своїх рядів. Ще наприкінці 2021 року члени «Варти правопорядку» активізували свою роботу насамперед у Романові.

«Чергування на ринках, у громадських місцях, реальна співпраця із правоохоронцями певним чином зміцнили наші ряди і мобілізували майже чотири десятки активістів якраз напередодні важливих і важких випробувань, – розповідає І. М. Кіндрук. – Якраз напередодні російської агресії в Україну активізувалася робота із організації підрозділів територіальної оборони, і мені як депутату Романівської селищної ради це було добре відомо. Але що б там і хто не казав, але із формуванням і становленням територіальної оборони загалом в Україні все ж таки спізнилися. Можливо, тому у певних місцях і на територіях, які потрапляли під російський чобіт окупації, сили територіальної оборони мали не найкращий вигляд. Але нам, як кажуть, своє робить. Тут, у Романові, підрозділ територіальної оборони розпочав свою біографію вже наприкінці лютого і на початку березня. А щодо «Варти правопорядку», то вона якраз і виявилася сповна і одразу готовою виконувати покладені на неї статутні функції. Як завжди,

на початку було важко. Адже якщо бути чесним перед собою, то слід усвідомити, що громадське утворення – це усі, хто бажає вступити, реально можуть це зробити. Але коли настає час реального випробування, коли треба чергувати ледь не по 12 годин (а бувало й більше), коли виникає потреба у патрулюванні, в охороні певних об'єктів, не кожен громадський активіст чисто фізично може такі навантаження витримати. Так було і у нас, коли на початку вторгнення в Україну рашистів були поставлені вели-

чезні завдання щодо посилення пильності, щодо обладнання блокпостів, щодо інших (дрібних і масштабних) заходів із безпеки на нашій території. У перші дні формальна, юридична легітимність романівської «Варти правопорядку» важила і значила дуже багато. Адже і перепустки, і посвідчення (навіть тимчасові) ми могли видавати ледь не в перший день війни. Інші структури у цей час лише створювалися, провадили певні організаційні процедури, а ми вже діяли. Ось що таке завчасно створена і завжди

діюча «Варта правопорядку». Забігаючи наперед, скажу, що у майбутньому наша влада і керівництво країни однозначно зроблять певні висновки у плані організації оборони країни. Можливо, куди більшої уваги та забезпечення із боку держави отримають підрозділи територіальної оборони. Але й про громадські утворення на зразок «Варти правопорядку» забувати не потрібно. Особливо це стосується місцевої влади, яка завжди мусить мати під рукою громадське об'єднання із охорони правопорядку.

«Варта правопорядку» має поширювати свій вплив не лише у Романові, але й у сільську глибинку. Це найперший висновок, який підказали уроки подій, що мали місце у нас, на Романівщині. Адже ініціатива із організації патрулювання, охорони деяких об'єктів так званої критичної інфраструктури надходила не лише від органів влади чи певних спеціальних органів. На допомогу місцевій владі за власної ініціативи і бажання прийшли десятки чоловіків із сіл Романівської та Миропільської громад. Так, їх треба було організувати, але тут якраз і знадобилася організаційна готовність нашої «Варти правопорядку». Під нашою егідою та керівництвом постійно працювали до сотні людей. Патрулювали територію навколо ГРП, біля підстанцій РЕМу, слідували за появою всіляких міток та спеціальних знаків, які розміщували і встановлювали ворожі агенти і всілякі лазутчики. Звісно ж, вже на другий день після рашистської навали постало питання про організацію чергування і на блокпостах. Тут також не обійшлося без нашої участі, хоча найбільшу мобілізуючу роль відіграв штаб, який було утворено вже наступного дня після 24 лютого. В принципі зараз ми ні на хвилину не розслабляємося, бо розуміємо, що перемога кується не лише на фронтах чи у місцях бойових дій. Тут, в тилу, ми маємо бути пильними і постійно зорганізованими. Тоді й переможемо!».

Романівська делегація їде у Молетай

На запрошення мерії міста Молетай (Литовська республіка) для участі у щорічному фестивалі до Литви 22 червня вирушає делегація із Романова.

Романів і Молетай вже п'ять років поєднують побратимські стосунки, і щороку міста обмінюються гостьовими делегаціями, що приїждять з нагоди святкових урочистостей у Молетай чи у Романові. Цьогоріч Романів, як і вся Україна, зайнятий обороною від російської агресії. Громада Молетая вже двічі допомагала українцям, доправивши в Україну (в тому числі – у Романів) вантажівки із гуманітарною допомогою.

Склад делегації від Романова, що вирушає до Литви, виключно жіночий. До неї увійшла Ірина Серт – депутат Романівської се-

лищної ради і директор КНП «Романівська лікарня». Разом із Іриною Валеріївною до Молетая поїдуть Оксана Гаврилова – начальник відділу освіти Романівської селищної ради та Лариса Свиридюк – староста Ясногородського старостинського округу. Фестиваль у Молетай пройде із 24 до 26 червня 2022 року.

Про те, як проходило свято у місті-побратимі Романова, про те, що найбільше вразило романівчан у Литві, а також про те, коли побратими із Литви знову відвідають Романів, ми розповімо у наступному виході нашої газети.

Майже тиждень блукав у лісі житель Романівщини, який пішов по гриби

Знесиленого чоловіка розшукав поліцейський Чуднівської громади.

Історію щасливого порятунку розповіли в поліції Житомирщини. 14 червня вночі до Житомирського районного управління поліції звернулася житомирянка, яка повідомила, що вже кілька днів відсутній вдома її 49-річний брат, житель с. Ягодинки Романівської громади. 10 червня він пішов до лісу по гриби та не повернувся. Власними силами рідні не змогли його розшукати.

Поліцейські розпочали заходи для встановлення місця знаходження чоловіка. За одним із повідомлень, що надійшло до поліції від громадян, схожого чоловіка нібито бачили на Чуднівщині. Відтак поліцейський офіцер місцевої громади Богдан Музичук разом із працівниками відділення поліції № 5 (м. Чуднів) Житомирського РУП та кінологом зі службовим собакою вирушили на пошуки. Однак того дня заходи результатів не дали.

16 червня близько 19:00 до поліцейського офіцера громади звернулись місцеві жителі та

вказали, що, ймовірно, бачили розшукуваного чоловіка у с. Стовпів. Правоохоронець виїхав до населеного пункту, де й знайшов знесиленого чоловіка. Це дійсно був зниклий житель Романівської громади. Він розповів, що заблукав та кілька днів ночував у лісі.

Поліцейський автомобілем доправив чоловіка за місцем проживання та передав рідним, які вже звєрилися у щасливому завершенні цієї історії.

Поліцейські зазначають: у разі зникнення рідних одразу звертайтеся до поліції. Зволікання може призвести до неоправданих наслідків. Водночас правоохоронці нагадують, що нині в області заборонено відвідувати ліси через загрозу натрапити на вибухонебезпечні предмети.

Денацифікація чи демілітаризація? Якщо простіше – нас хотіли знищити!

Віктор Першко

У ці дні стрічки новин ледь не щодня поповнюються звістками про те, що українські правоохоронці (найчастіше СБУ) затримують, виявляють і передають до суду слідчі матеріали на громадян, затриманих за співучасть у розв'язанні російської агресії, за підживлення колабораціоністську діяльність проти держави Україна. Звісно ж, на користь агресора – путінської росії.

Лише у Житомирі та області за минулі три місяці від початку російської агресії виявлено більше пів сотні людей, які найчастіше свідомо і переконано працювали на користь країни-агресора, пропагуючи ідеологію так званого русского мира, збираючи та переправляючи на бік ворога важливу розвідувальну інформацію. Неважко помітити, що викриття та знешкодження ворожої агентури на території Житомирщини не припинялося ні у перші тижні вторгнення росії, ні сьогодні, коли безпосереднє збройне протистояння відсунулося на східну та південну частину України. Безумовно, кількість ворожої агентури так само, як і тих, хто сповідує ідеологеми рашизму, сьогодні зменшилась, однак не настільки, аби забувати про існуючу проблему, про те, що ворожа пропаганда працює не лише у мережі інтернету, але й у процесі побутового спілкування. Причому аргументи і факти від ворога вже навіть упродовж сотні днів агресії росії суттєво змінилися. Спочатку (у перші дні російського вторгнення) із кремля лунали ліберально-заспокійливі запевнення про те, що росія не збирається окупувати Україну, про те, що лише упродовж нетривалого періоду в Україні буде існувати влада так званого перехідного типу, поки не буде завершено денацифікацію. Що воно таке, ота «денацифікація», рашисти не пояснювали ні своєму населенню, ні тим паче українцям.

Бліцкригу не буде! І парад – також! Тоді – вас треба знищити!

Але все змінилося вже за місяць після початку війни. Як тільки стало зрозуміло, що ніякого бліцкригу за чотири дні чи за тиждень не буде, коли у керманців «рашки» з'явилася впевненість, що українці усіх регіонів України, незважаючи на свою партійність чи безпартійність, незважаючи на релігійні вподобання, масово піднялися на оборону свого краю, риторика окупанта змінилася. Власне кажучи, вона стала публічно

Фото Українформ

оприлюдненою, маніфестованою і поширеною у головних російських медіа-виданнях. Саме так 3 квітня 2022 року у видавництві «РИА Новости» вийшла **головна і досі єдина стаття програмного характеру «Что Россия должна сделать с Украиной»**. Автор статті – російський політехнолог, один із наближених до кремля теоретиків «русского мира» тімофей сергейцев. Постає доволі знакова і давно відома не лише в росії, але й у країнах Балтії і, на жаль, в Україні.

Але далі – по суті. Стаття сергейцева розпочинається із завдань денацифікації України. «Нацистська, бандерівська Україна, ворог росії та інструмент Заходу зі знищення росії нам не потрібна. Тому виникає потреба у денацифікації України, оскільки більшість українського народу залучена своїм «нацистським» керівництвом у свою політику». **Теза про те, що народ гарний, але влада погана** в Україні, на думку сергейцева, не працює. А це значить, що покарати треба усіх. Найсправедливішим і найкращим методом такого покарання автор програмної статті рашизму вважає потребу у стражданнях від тяжких наслідків війни. Ось так, коли нам кажуть про те, що російські орки націлюють свої ракети і гармати лише на об'єкти військового призначення, то це – цинічна брехня. Потреба у стражданнях українського населення в умовах війни із самого початку російської «спецоперації» була складовою частиною денацифікації України. Стаття, що з'явилася 3 квітня 2022 року у центральних ЗМІ росії, чітко і недвозначно стверджує, що практично увесь український народ перетворився в пасивних нацистів. Далі процес денацифікації, згідно з рецептами від сергейцева, полягає у перевихованні українців, яке досягається ідеологічними репресіями та придушеннями нацистських постулатів та принципів. Звісно ж, тут же йде мова і про запровадження найжорсткішої цензури. Причому не лише у політичній сфері та громадському житті, але і у сфері культури та освіти. Автор статті «Что россия должна сделать с Украиной» підкреслює, що після денацифікації Україна не може бути суверенною державою. Усе життя денацифікованої

України має визначатися ідеологічними постулатами держави-денацифікатора (тобто росії). Ідеологія, запропонована росією для денацифікації України, не може бути оскаржена чи бодай обговорювана народом-винуватцем (тобто українцями). Денацифікатор (росія) життя в Україні не може застосовувати щодо українців ліберального підходу. Тут же визначаються і **терміни тривалості денацифікації в Україні**. Вони, виявляється, **не можуть бути меншими від тривалості життя одного покоління українців**, яке має народитися, вирости і досягти зрілості в умовах денацифікації. Ідеологи рашизму, що були причетними до появи матеріалу «Что россия должна сделать с Украиной», вважають: «Нацифікація в Україні розпочалася у 1989 році, коли український націоналізм отримав легально-публічний статус і очолив рух за незалежність». Особливості сучасної, нацифікованої України рашисти вбачають в аморфності та амбівалентності (роздвоєна суперечливість) українців, які дозволяють маскувати український нацизм під устремління до незалежності і бажання європейського шляху розвитку (!). Саму назву «Україна» ідеологи рашизму збираються зовсім прибрати із назви майбутньої денацифікованої держави. Хоча тут же йде конкретизація таких перетворень, і сергейцев пише, що на території України кремль збирається створити "народні республіки", які будуть споконвічною своєю вину перед росією за раніше ставлення до неї як до ворога».

Денацифікація України одночасно і однозначно передбачає деукраїнізацію. Українізація, яку свого часу (сто років тому) ініціювала радянська влада і комуністична партія, на думку сучасних рашистських ідеологів, штучно підсилює етнічний компонент самоідентифікації населення території Малоросії і Новоросії. Українізацію путінські рашисти однозначно вважають штучним явищем, що не має власного цивілізаційного змісту. Далі – більше. Вони пишуть про Україну як підкорений елемент чужої цивілізації, і нічого самостійного в Україні і в українцях, виявляється, немає.

Денацифікація і демілітаризація – цього мало. Далі – дебандеризація, деєвропеїзація і т.д.

Важливе місце у планах і проєктах рашизму займає дебандеризація України, яку сергейцев і його найближчі «колеги» вважають ледь не центральним пунктом денацифікації. Але цього сьогодні очевидно недостатньо. Україна потребує обов'язкової деєвропеїзації. На думку ідеологів рашизму, так званий колективний Захід (а це не лише Європа, але й США, Канада, а тепер навіть і Австралія) є проєктувальником, джерелом і спонсором україн-

ського нацизму, у той час, коли західняцькі бандерівські кадри з їхньою історичною пам'яттю вважаються рашистами лише одним із інструментів нацифікації України. Тут же, до речі, винятково відверто сказано, що бандерівська верхівка України має бути ліквідована і її перевиховання неможливе.

Цікаво, що у програмі сергейцева особлива роль відведена заходу України, яку автор називає католицькою провінцією у складі 5-ти областей. На думку рашистів і за їхніми планами, станом на кінець березня 2022-го року на заході України збережеться ворожа росії, але силоміць нейтралізована і демілітаризована Україна. Сюди ж, на думку автора статті «Что россия должна сделать с Украиной», збіжаться усі ненависники росії.

У ході демілітаризації і денацифікації України рашисти планували знищення і ліквідацію ЗСУ і будь-яких озброєних формувань. Натомість мають бути створені органи народного самоврядування і міліція, які в основному будуть займатися тотальним просуванням російської пропаганди. При цьому обов'язковим елементом денацифікації передбачалося знищення навчальних матеріалів і заборона усіх без винятку освітніх програм. Своєрідним висновком статті тімофей сергейцев називає тезу про те, що денацифікація – суто російська справа, і жодна держава не повинна втручатися у цей процес. Головним аргументом свого висновку рашист-ідеолог вважає те, що укронацизм несе в собі не меншу, а значно більшу загрозу світові (і насамперед – росії), ніж німецький нацизм гітлерівського гатунку. Отак – і не менше!

P.S. Вже перші відгуки на появу статті сергейцева засвідчили, що ідеологи рашизму справді шокували світ. Якщо врахувати, що поява статті збіглася у часі із визволенням Бучі, Гостомеля, Ірпеня, Макарова та інших міст Київщини, де було знайдено тисячі закатованих, замордованих і страчених московськими орками українців, то світ здригнувся від того, що зазначені у статті сергейцева тези і так звані програмні завдання дуже швидко і напрохуд чітко почали впроваджуватися у реальність. Тим паче, що у самій «рашці» ніхто із ідеологів-пропагандистів найвищого ешелону путінських глашатаїв навіть не заікнувся щодо надмірності чи епатажності висловлених сергейцевим завдань. Ба більше, вже на другий день після оприлюднення статті «Что россия должна сделать с Украиной» із її коментарем виступив експрезидент росії дмитро медведев. Звісно ж, він із задоволенням визнав, що тепер завдання щодо денацифікації України очевидні і цілком зрозумілі. Натомість українська сторона в особі Президента України Володимира Зеленського одразу ж назвала статтю сергейцева одним із доказів-аргументів у Гаазькому суді, де судитимуть рашистів за скоєння воєнних злочинів і злочинів проти людства. Стосовно тих жителів Житомирщини, які ще й досі пропагують «русский мир» і закликають чекати рашистського «визволення», то вони про завдання і тези сергейцева не говорять. Адже пояснити і розтлумачити програму знищення України та українців для житомирчан і жителів Житомирщини дуже важко. І до того ж ще й небезпечно. Але програма існує, за її виконання вже взялася окупаційна влада тих місцевостей, які російські агресори вже встигли захопити. Проте увесь світ сьогодні розуміє, що «програма сергейцева» так і залишиться програмою чи, можливо, маніфестом тих політиків і сил, які ненавидять Україну і прагнуть її знищення і зникнення із карти світу. Те, що Україна була, є і буде, вже не викликає сумніву у більшості людей на нашій планеті. І це – оптимістична реальність.

Постійна підтримка важлива для лікарні

Було

15.06.2022

За сприяння Ігоря Ходака, депутата Житомирської обласної ради, у романівській лікарні відремонтували дорожнє покриття.

Впродовж тривалого часу внутрішній двір між поліклінічним і хірургічним відділеннями лікарні

перебував в аварійному стані. На стан покриття через ями, вибоїни, високі каналізаційні люки нарікали усі.

У квітні цього року вирішити проблему взявся Ігор Ходак. Меценат не стоїть осторонь потреб громади. Власним коштом розпочав роботи з проектування та оновлення території медичного закладу: заміна бордюрів, новий асфальт та люки.

До Дня медичного працівника завершили перший етап облаштування території романівської лікарні. Далі – реалізують заплановане.

Ігор Євгенович на постійній основі опікується медичним закладом свого рідного селища, допомагає та долучається до

реалізації важливих проектів. В період спалаху пандемії коронавірусу романівська лікарня отримала важливу кисневую станцію, яка врятувала не одне життя. Також меценат неодноразово з нагоди професійного свята дарував медичним працівникам страховки.

Працівники лікарні вдячні Ігорю Євгеновичу за турботу та небайдужість, а головне – за чесність та дотримане слово.

До нового навчального – солідарними зусиллями!

Надія Рисіч

На календарі – червень 2022-го року, і традиційно у цей час вже остаточно завершується навчальний рік у школах України.

Нинішній навчальний рік був позначений чорною міткою війни, а тому школярі навчалися у режимі дистанційної участі. Стосовно такого варіанту онлайн-навчання вже звучало багато думок, однак більшість із тих, хто пробував навчатися «по телефону» чи на домашньому комп'ютері, стверджують, що якість знань значно нижча, аніж тоді, коли навчання проходить у шкільній аудиторії і головне – віч-на-віч із вчителем.

Тому завдання № 1 у новому навчальному році, який має стартувати 1 вересня 2022 року, – розпочати навчальний рік у звичному режимі, коли діти відвідують школу. Все це можливо навіть в умовах воєнного часу, однак у школах, куди діти йдуть навчатися, мають бути сховища, укриття або інші спеціалізовані приміщення для захисту школярів від авіа- чи ракетних ударів. Тож вже у червні школи розпочали активну підготовку до початку нового навчального року. Звісно ж, найбільшу увагу звернули на можливість обладнання чи переобладнання сховищ (укриттів) у цокольному чи підвальному приміщеннях шкіл. Насамперед розглянули можливості облаштування таких укриттів в існуючих школах. У приміщенні романівського ліцею, наприклад, є підвальне приміщення, яке можна переобладнати під сховище із усіма потрібними для цього атрибутами. Аби розпочати у ньому роботи із переобладнання, слід винести велику кількість ґрунту, піску, щебеню, аби поглибити підвальне приміщення хоча б на пів метра. Звісно ж, виконати такий обсяг робіт одними лише силами будівельників вимагатиме надто багато

часу. Тож, аби пришвидшити вирішення проблеми, аби здешевити кошторис усіх будівельних робіт, було вирішено залучити батьківську аудиторію. Зокрема у романівському ліцеї цими днями на допомогу вчителям і будівельникам приходили батьки учнів, що навчаються у закладі. Щодня батьки одного чи двох паралельних класів приходили допомагати очищувати підвальне приміщення. Одночасно працювало два або й три десятки людей. Відповідно, батьківські трудові десанти суттєво пришвидшать виконання всього комплексу будівельних робіт, які потрібні для облаштування сховища у межах навчального закладу. Одроз, як тільки підвальне приміщення буде поглиблене, тут працюватимуть будівельники, які мають встигнути до 1 вересня 2022-го року підготувати будівлю для розміщення дітей та вчителів у разі надходження сигналу «Повітряна тривога».

Щодо ситуації у інших трьох опорних навчальних закладах Романівської селищної ради, то роботи ведуться, триває пошук варіантів облаштування укриття чи сховища для дітей та педагогічного колективу навчальних закладів. Загальний кошторис облаштування таких приміщень сягає близько 2,5 мільйона гривень. З них – 1,1 млн. грн становить кошторис робіт у Романові, а ще 1,4 мільйона гривень коштують роботи у сховищах для школярів інших навчальних закладів Романівської селищної ради. Знову ж таки, враховуючи всезагальний інтерес батьків, вчителів і дітей, які прагнуть навчатися в умовах безпосереднього спілкування у стінах шкіл, гімназій та ліцеїв, місцева влада розраховує на солідарну участь батьківської громади, місцевих підприємців у питаннях, коли може знадобитися негайна потреба у допомозі педагогічним колективам підготувати навчальний заклад до нового навчального року. Солідарність і взаємодопомога у найскладніші часи була найкращим помічником у вирішенні найважчих проблем. І нинішня ситуація – не виключення!

#ПенсійнийФондУкраїни

Про призначення пенсій за віком у 2022 році

Про призначення пенсій за віком у 2022 році

Особи, які досягли віку 60 років у 2022 році, мають право на призначення пенсії за віком за наявності страхового стажу не менше 29 років.

За відсутності необхідного страхового стажу пенсія за віком може бути призначена пізніше (наприклад, якщо особа працюватиме та набуде необхідні 29 років страхового стажу) або у 2025 році після досягнення віку 63 роки за наявності страхового стажу не менше 22 роки.

Важливо! Наявність страхового стажу, який дає право на призначення пенсії за віком, визначається на дату досягнення особою відповідного віку.

Страховий стаж після 01.01.2004 обчислюється територіальними органами Пенсійного фонду за даними, що містяться в реєстрі застрахованих осіб, а за періоди до 01.01.2004 – на підставі трудової книжки та інших документів.

Пенсія за віком може призначатися автоматично, якщо в реєстрі застрахованих осіб є відомості про стаж, набутий до 2004 року (роботодавцем чи застрахованою особою було подано для опифування трудову книжку). Якщо за даними реєстру застрахованих осіб стажу

недостатньо, то для призначення пенсії необхідно подати заяву та додаткові документи.

Звертаємо увагу, що в органах фонду впроваджено екстериторіальний принцип обслуговування громадян: заяву про призначення пенсії та необхідні документи можна подати до будь-якого сервісного центру обраного Головного управління фонду.

Також заяву про призначення пенсії та необхідні документи можна подати в електронній формі через вебпортал електронних послуг фонду (portal.pfu.gov.ua) з використанням кваліфікованого електронного підпису.

Перелік основних документів, які подаються для призначення пенсії:

- паспорт;
- реєстраційний номер облікової картки платника податків (РНОКПП);
- документи про страховий стаж (трудова книжка, диплом (денна форма навчання), військовий квиток тощо);
- довідка про заробітну плату за 60 місяців підряд до липня 2000 року (за бажанням пенсіонера);
- документи, які засвідчують особливий статус особи (за наявності).

Пенсійний фонд України

Підтримка, оборона, допомога – ключові завдання Миропільської громади

Більше ста днів триває супротив України, час, який визначив долю нашої країни, долю кожного українця, об'єднав навколо єдиної мети – перемоги над ворогом. Громади, які раніше орієнтувались на розвиток територій, нині визначили першочергові заходи, які націлені на оборону і підтримку Збройних сил України.

З перших днів повномасштабного вторгнення росії в Україну жителі Миропільської ТГ долучились до волонтерства та активно допомагали нашим військовим та людям, які вимушено покинули свої домівки.

Підтримка ЗСУ – це пріоритетний напрям роботи і першочергових витрат. Так, було організовано збір коштів в громаді, і лише за травень вдалося придбати та передати автотехніку для окремих підрозділів ЗСУ: Hyundai Tucson, ціна якого 3200 доларів США, та Ford Ranger за 3000 доларів США.

Окрім того, два автомобілі було придбано на потреби військомату: ГАЗ-66 та ГАЗ-53 загальною вартістю 7500 доларів США.

Кожен запит від військовослужбовців у Миропільській громаді ретельно опрацьовувався, а основна мета допомоги захисникам – оснастити підрозділи відповідним технічним забезпеченням. За запитом земляків-військовослужбовців придбано та передано у використання 2 тепловізори – 40 тис. грн, оптичний приціл – 600 доларів, планшет з GPS навігатором – 8 тис. грн, допоміжні засоби для ремонтних робіт (4000 грн), бронезилет та рюкзак (від благодійників).

Фінансову підтримку від Миропільської громади отримав і Житомирський військовий шпиталь – було придбано відповідні ліки.

Нашим військовим громада максимально допомагала і продуктовими наборами, зокрема господині готували м'ясні консерви. Закупівлю сировини вдалося здійснити за кошти громади.

Починаючи з 24 лютого Миропільська громада прийняла на своїй території більше 1000 переселенців з різних куточків країни: Ірпеня, Бучі, Гостомеля, Малина, Северодонецька, Харкова, Херсона, Краматорська, Слов'янська, Маріуполя. З початку березня у Мирополі функціонує гуманітарний центр, куди жителі громади приносять речі, продуктові набори, медикаменти. Окрім того, селищна рада вза-

ємодіє з благодійними організаціями і час від часу отримує гуманітарну допомогу з різних країн для забезпечення внутрішньо переміщених осіб. Щотижня видавались продуктові набори сім'ям ВПО, необхідні дитячі засоби та засоби гігієни. Завдяки жителям громади надано весь необхідний одяг тим, хто цього потребував. Також завдяки благодійникам Миропільської ТГ діти ВПО змогли отримати іграшки та канцелярські товари – ті речі, які додають позитивних емоцій кожній дитині, а тим паче тій, яка опинилась у складних умовах.

Господині територіальної громади щотижня готували різні смаколики для на-

ших військових: зрази, тушонки, пиріжки, млинці, вареники, каші. Все виготовлялось з великою любов'ю. Діти малювали малюнки, писали листи, виготовляли обереги, які разом зі смачними гостинцями щотижня відправляли військовим.

У Мирополі неодноразово проводились благодійні заходи для збору коштів на ЗСУ: ярмарок виробів майстринь нашої громади, благодійно надавались послуги перукаря, проводився аукціон, на якому була продана картина Юлія Чаплінського за 3400 грн. На ярмарку продавали мило ручної роботи, свічки, ляльки, солодощі та прикраси, виготовлені власноруч нашими майстринями.

У закладах освіти громади намагаються максимально приділити увагу дітям ВПО, для них проводились різноманітні пізнавально-розважальні заходи.

Проживши більше ста днів у новій реальності, хочемо висловити щиру подяку усім жителям Миропільської громади за те, що вдалось зробити стільки гарних справ і допомогти багатьом подолати ті труднощі, які принесла з собою війна. Окрема вдячність підприємцям Миропільської громади та працівникам 10 ТВУзу за зібрані кошти на допомогу ЗСУ та технічне обслуговування автомобільної техніки, яка вже на передовій допомагає нашим воїнам. Сьогодні ми працюємо тут, у громаді, щоб наші захисники там, на бойових позиціях, відчували нашу підтримку. Разом до перемоги!

Сім'я із одним крилом, але із могутнім. Із – татовим!

Олена Романовська

День батька, як щорічне свято у масштабах нашої країни, поступово здобуває популярності, визнання і обростає традиціями.

Погодьтеся, сьогодні з огляду на багато життєвих обставин неповними сім'ями стають не лише сім'ї із матір'ю, що виховує самотужки своїх дітей. У такій же ситуації нерідко опиняються і чоловіки, які також самотужки, без дружини, виховують дітей. Цьогоріч на День батька свій відбиток наклала війна. Сотні тисяч батьків захищають Україну в лавах ЗСУ і територіальної оборони. У Романівській громаді нині таких батьків-одинаків дванадцять. Ігор Ходак, депутат Житомирської обласної ради, привітав батьків-героїв, які самостійно виховують дітей.

Так, у селі Костянтинівка Прутівського старостинського округу проживає **Олександр Сліпченко**, який без дружини опікуєть-

ся 15-річним сином. З початком повномасштабної війни в Україні чоловік долучився до Збройних сил, аби захищати свою родину та державу. Сина Вадима, поки батько на війні, виховують дідусь Павло Романович та бабуся Леонтіна Феліксівна. Помічники Ігоря Ходака відвідали сім'ю Сліпченків та передали подарунки, щирі слова подяки та привітання.

Також завітали у селище Биківку, аби святкову атмосферу у День батька відчув **Олександр Яригін**, який відважно боровся за цілісність нашої держави на сході у 2014 році, та, на жаль, був поранений.

Зараз чоловік самостійно виховує двох дітей: сина Олександра та доньку Вікторію, а також опікується стареньким батьком.

Помічники Ігоря Ходака привітали та подякували Олександрі Борисовичу за мудрість, мужність та відвагу.

Наша сила саме в таких людях, які не бояться брати відповідальність, які без роздумів йдуть у бій, які люблять своїх дітей, які

дбають про Україну. Надзвичайно важливо підтримувати один одного в скрутні часи: іноді, щоб зміцнити дух, достатньо добрих слів та уваги.

Ігор Євгенович ніколи не забуває про людей та принагідно подає руку допомоги.

Обов'язкові профілактичні медогляди під час війни

Для запобігання розповсюдженню інфекційних та небезпечних захворювань та динамічного спостереження за станом здоров'я працівників в Україні проводять обов'язкові профілактичні медичні огляди.

Воєнний стан не впливає на порядок проходження обов'язкових медичних оглядів. Отже, вони, як і у мирний час, проводяться відповідно до законів та підзаконних актів України, зокрема, Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (стаття 26).

Обов'язкові попередні (до прийняття на роботу) і періодичні медичні огляди повинні проходити працівники:

- підприємств харчової промисловості, громадського харчування і торгівлі;
- лікувально-профілактичних, дошкільних і навчально-виховних закладів;
- водопровідних споруд, об'єктів комунально-побутового обслуговування;
- інших підприємств, установ, організацій, професійна чи інша діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення і може спричинити поширення інфекційних захворювань, виникнення харчових отруєнь;

- зайняті на важких роботах і на роботах зі шкідливими або небезпечними умовами праці.

Обов'язкові щорічні медичні огляди проходять також особи віком до 21 року.

Роботодавець зобов'язаний власним коштом профінансувати та організувати проведення попереднього і періодичних медичних оглядів працівників.

Повний перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких мають проходити обов'язкові профілактичні медичні

огляди, затверджений постановою Кабінету Міністрів України № 559 від 23 травня 2001 року.

Обов'язковий профілактичний медичний огляд, відповідно до переліку, затвердженого наказом МОЗ України № 280 від 23 липня 2002 року, передбачає:

- загальне обстеження лікарями-спеціалістами (терапевт, дерматовенеролог, отоларинголог, стоматолог та інші (за потреби);
- лабораторне обстеження;
- функціональне обстеження.

Для проведення медичного огляду особа подає документ, що посвідчує особу, та фотокартку розміром 3 x 4 см.

Відповідальність за організацію і своєчасність проходження працівниками обов'язкових медичних оглядів і їхнього допущення до роботи без необхідного медичного висновку несуть власники підприємств, установ, організацій або уповноважені ними органи.

Працівники, які без поважних причин не пройшли у встановлений термін обов'язковий медичний огляд у повному обсязі, від роботи відсторонюються і можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності.

Пресслужба Міністерства охорони здоров'я

У чому небезпека контузії та як надати першу допомогу

Триває повномасштабна російсько-українська війна. Російські окупанти систематично обстрілюють мирні міста та селища. Кожен вибух несе суттєву загрозу кожному/кожній, хто перебуває в радіусі ударної хвилі від розриву/потрапляння ракети чи снаряду.

Навіть якщо у людини немає зовнішніх ушкоджень, це ще не означає, що вона не отримала травму. Одним із наслідків потрапляння під вибухову хвилю є контузія. Також її може спричинити падіння з висоти чи потрапляння під обвал.

тузії, ви можете надати їй першу допомогу, поки швидко в дорозі. Якщо людина втратила свідомість, необхідно забезпечити прохідність дихальних шляхів методом виведення нижньої щелепи. При цьому намагайтеся обмежити рухи у шийному відділі хребта. У людини також може бути блювота. Вкрай необхідно забезпечити вільне дихання, оскільки є ризик аспірації блювотними масами.

Під час вибуху до дихальних шляхів можуть потрапити сторонні предмети. Спробуйте очистити порожнину рота, якщо щось заважає прохідності дихальних шляхів.

Звільніть груди і шию від одягу, якщо він стискає та заважає постраждалому вільно дихати.

Якщо постраждалий не дихає, розпочніть базові реанімаційні заходи до приїзду медиків: натискання на грудну клітку і, за можливості, штучну вентиляцію у співвідношенні 30:2.

Сама по собі контузія не смертельна. Небезпеку становить не сам факт ураження, а його наслідки. У більшості випадків людина швидко відновлюється, за умови, що пацієнт суворо дотримується рекомендацій лікаря.

Однак бувають випадки, коли у людини розвивається постконтузійний синдром. Людина може довгий час відчувати слабкість, головний біль, різкі перепади настрою. До цього додаються проблеми зі слухом, з координацією, розлади пам'яті, зниження концентрації тощо. Постконтузійний синдром слід лікувати під наглядом медиків, які підбирають спеціальне лікування із застосуванням медикаментозних та немедикаментозних методів.

Пресслужба Міністерства охорони здоров'я

Житомирщина отримає 10 телеметричних кардіографів для вагітних

Перинатальні центри України отримують 300 телеметричних кардіографів для вагітних, 10 з них – медзаклади Житомирщини.

За допомогою таких апаратів лікарі зможуть відстежувати серцебиття плода навіть без присутності лікаря в палаті.

Нові кардіотокографи МОЗ отримало від Польщі в межах гуманітарної допомоги.

«Це нові кардіографи, які дозволяють використовувати у функціональній діагностиці телеметричні технології. Іншими словами, медпрацівник може

під'єднати датчики до вагітної, а лікар тим часом може перебувати в іншому місці, але за допомогою додатку в телефоні бачити усі показники плода, які показує КТГ. Перші кардіографи вже приймали і використовуються на Волині, решта поставок надходить до інших регіонів», – прокоментувала Марія Карчевич.

За словами заступниці міністра, деякі вагітні потребують більш прицільного дослідження. У такому разі необхідно щодня або двічі на день слідкувати за даними серцебиття плода. Йдеться насамперед про жінок з різними патологіями – наприклад діабетом, онкологією чи серцево-судинними захворюваннями.

Пресслужба Міністерства охорони здоров'я

Серед симптомів контузії можна виділити:

- дезорієнтованість,
- втрату свідомості (може тривати від пари хвилин до кількох годин і довше),
- нудоту і блювання,
- сильний головний біль,
- проблеми зі слухом і зором,
- погіршення пам'яті або амнезія,
- зміну психоемоційного стану.

Під час контузії необов'язково будуть усі перераховані симптоми. Проте в разі наявності хоча б кількох з них необхідно терміново звернутися за медичною допомогою.

Якщо у людини поряд з вами спостерігаються симптоми кон-

Гороскоп на тиждень 22 червня - 28 червня

ОВЕН
Ваша енергія битиме ключем, що допоможе вирішити найскладніші питання. У відносинах з рідними варто бути делікатнішими.

ТЕЛЕЦЬ
Сприятливий тиждень для розширення ділових зв'язків. Ваші ідеї здобудуть підтримку. У відносинах з рідними пануватиме гармонія.

БЛИЗНЮКИ
Покажіть рідним і друзям, що ви їм довіряєте – це допоможе укріпити відносини і навіть перевести їх на новий рівень.

РАК
Зорі радять бути стриманими і поберегти нерви. Дрібні конфлікти на роботі можуть позначитися на особистому житті.

ЛЕВ
На цьому тижні вам до снаги будь-яка робота. Додайте перчинки у відносини – проведіть час з другою половинкою.

ДІВА
Ваша продуктивність може викликати заздрість. Не реагуйте бурхливо – є великий ризик нажити собі ворогів.

ТЕРЕЗИ
Ваша нестерпність драгуватиме оточуючих. Краще добре подумайте, перш ніж говорити щось, – потім пошкодуєте.

СКОРПІОН
Не варто з'ясовувати стосунки – зараз взагалі невідходящий час. Натомість ви досягнете успіхів у професійній сфері.

СТРІЛЕЦЬ
Ваша рішучість допоможе у робочій сфері – чекайте на вдалі переговори. Також на вас чекає приємне знайомство.

КОЗЕРІГ
Не розпорошуйте енергію, аби переконати оточуючих у своїй правоті. Краще чітко поставити цілі і працювати у цьому напрямі.

ВОДОЛІЙ
Ви зможете знайти додаткове джерело заробітку і закрити борги. Заплануйте невелику подорож з другою половинкою.

РИБИ
Цього тижня ваша енергія на максимумі. Це дозволить не лише впоратися з усіма справами, а й допомогти друзям і рідним.

Куточок ГОРОДНИКА

Секрети літнього догляду за трояндами, щоб пишно цвіли

Троянди – царствені капризулі, які потребують ласки і постійної уваги, як, втім, все живе на землі. Догляд за трояндами, що стартував навесні, плавно перетікає в літні роботи.

Влітку ці рослини потребують поливу, підгодівлі, мульчування і обрізки, яку можна поєднати з живцюванням. Пропонуємо пам'ятку з організації догляду для квітникарів-любителів, щоб в літній суєті ви не упустили нічого важливого.

Як зробити полив безпечним

Найчастіші причини захворювань троянд – це використання холодної води під час поливу, надмірна вогкість і погана повітропроникність куща. **Поливати рослину слід відстояною теплою водою, не розбризкуючи її на листя або квіти.** Полив виконують в пристовбурні кола так, щоб ґрунт промокав на 20-25 см вглиб. Частий полив трояндам не потрібен: ця південне рослина добре переносить літню спеку. Навіть посушливим літом можна витримувати інтервал в 3-4 дні. Виконувати цю процедуру слід рано вранці або ввечері.

Літня підгодівля троянд для ефектного цвітіння

Літо – пора цвітіння троянд. У цьому напрямі вам і належить діяти з урахуванням наступних обставин:

- **Фосфор і калій.** Позитивно впливають на утворення бутонів і тривалість цвітіння.
- **Бор.** Сприяє кращому засвоєнню кальцію, потрібний для збільшення кількості бутонів.
- **Марганець.** Допомогає рослині зберегти здоровий і доглянутий вигляд.
- **Магній.** Позитивно впливає на забарвлення квітів.
- **Залізо.** Захищає від хлорозу.
- **Нітроген (азот).** Може застосовуватися на початку літа, але в дуже малих дозах.

Перед внесенням добрива в сухому або рідкому вигляді троянду рекомендується полити. **Підживлення потрібно розміщувати по колу на відстані 10-15 см від стебел куща.** Обов'язкова підгодівля троянд виконується по одному разу в кожен з літніх місяців. Для її приготування на 10 літрів води додають суперфосфат (10 г) і сульфат калію (10 г). У липні цей розчин можна доповнити двома склянками золи і нітрофоскою (10 г).

Позакореневе підживлення проводиться в період цвітіння. Для нього можна використовувати розчин препарату «Бутон Плюс» (1 пакетик на 2,5 літра води).

Кращою комплексною підгодівлею троянд вважається настій на основі свіжоскошених трав. Як сировину можна використовувати кульбаби, лопухи, кропиву, конюшину та інші рослини, які ростуть на вашій ділянці. Бур'янами і травою потрібно заповнити бочку або іншу ємність приблизно наполовину, після чого залити їх теплою водою. Туди ж можна додати біодобриво типу «Байкал ЕМ1», «Екомік урожайний». Зброджування в бочці, що стоїть на сонці, відбувається 4-5 днів. Отриманий настій розбавляють теплою водою в пропорції 1:4 і використовують протягом тижня. За цей час потрібно максимально використати настій, тому що його залишки починають гнити і можуть стати причиною хвороби рослин.

Джерело: domacad.com.ua

Закуска з варених кабачків

Інгредієнти: 2 кабачка, 50 г вершкового масла, 2 ст. л. панірувальних сухарів, за смаком сіль та перець, 1 пучок кропу.

- Кілька кабачків помийте і поріжте довгими брусочками. Можна використовувати звичайні кабачки або цукіні.
- У невеликій каструлі закип'ятіть воду, викладіть порізані кабачки і варіть протягом 1 хвилини. Тут важливо не переварити їх, щоб вони не стали занадто м'якими.
- Дістаньте кабачки з каструлі шумівкою і перекладіть до миски. У невеликій каструльці розтопіть 50 грамів вершкового масла і полийте ним кабачки.
- Посипте кабачки 2 ст. л. крупних панірувальних сухарів, посоліть і поперчіть, за бажанням додайте дрібно порубаний кріп, злегка перемішайте.

Чахохбілі з куркою: простий рецепт грузинської справи

Інгредієнти: 3 курячих стегна, 1 цибулина, 4 зубчики часнику, половина перцю чилі, 1 пучок кінзи, 3 томати, 2 ст. л. соняшникової олії, 1 ч. л. приправи хмелі-сунелі, сіль до смаку.

• Приготуйте всі інгредієнти для чахохбілі. Візьміть 3 курячих стегна, помийте їх, виріжте кістку та зніміть шкіру. Отримане філе наріжте кубиками 2-3 см.

- Розігрійте пательню та покладіть м'ясо курки і смажте без додавання олії до отримання рум'яної скоринки. Перекладіть м'ясо на тарілку. Можете накрити фольгою, щоб воно залишалося теплим.
- На дрібні шматочки поріжте цибулину ріпчасту і припустіть її на тій же пательні, де смажилося м'ясо.
- Візьміть 3 томати та натріть їх на крупній тертці так, щоб шкірка залишилася у вас в руках. Вона не знадобиться, можете її викинути.
- Додайте отримане томатне пюре до цибулі на пательню. Тушкуйте на маленькому вогні.
- Зробіть ароматну пряну пасту. Для цього у ступці перетріть до стану пасты 4 зубчики часнику зі слайсами половинки перцю чилі, додайте сіль до смаку, 1 ч. л. приправи хмелі-сунелі та пучок зеленої кінзи. Полийте суміш 2 ст. л. соняшникової олії.
- Готову ароматно-пряну пасту викладіть на пательню. Тушкуйте все разом ще 7-10 хвилин.
- До отриманої маси додайте шматочки курки. Ретельно перемішайте і прогрійте всі інгредієнти разом на пательні й відразу подавайте до столу.

Джерело: klopotenko.com

22 червня середа	23 червня четвер	24 червня п'ятниця	25 червня субота	26 червня неділя	27 червня понеділок	28 червня вівторок
+ 11° + 15°	+ 14° + 22°	+ 14° + 25°	+ 16° + 24°	+ 17° + 27°	+ 17° + 28°	+ 18° + 29°
734 ТИСК, ММ	739 ТИСК, ММ	741 ТИСК, ММ	743 ТИСК, ММ	743 ТИСК, ММ	744 ТИСК, ММ	743 ТИСК, ММ

Порядок усиновлення дитини другим із подружжя. Куди звертатись?

Лише на підставі рішення суду про усиновлення може бути зроблена зміна в актовому записі про народження дитини. Відповідно до ст. 310 ЦПК України заява про усиновлення дитини може бути подана лише за місцем проживання дитини.

Перед звернення до суду необхідно отримати висновок від служби у справах дітей (за місцем проживання дитини) про доцільність усиновлення. Для цього вам необхідно звернутись до служби у справах дітей.

Перелік необхідних документів для звернення до служби у справах дітей:

- копія паспорта громадянина України або іншого документа, що засвідчує особу (у двох примірниках);
- копія свідоцтва про шлюб;
- висновок про стан здоров'я заявника;
- довідка про наявність чи відсутність судимості;
- копія свідоцтва про народження дитини;
- письмова згода батьків дитини на усиновлення, засвідчена нотаріусом, або згода того з подружжя, дитину якого усиновлює інший з подружжя, та документ, який засвідчує відсутність другого з батьків дитини (копія свідоцтва про смерть або довідка про смерть, видана органом реєстрації актів цивільного стану, копія рішення суду про позбавлення батьківських прав, про визнання неіздатним або безвісно відсутнім, довідка з органу реєстрації актів цивільного стану щодо запису відомостей про батька дитини тощо).

Служба у справах дітей протягом 10 робочих днів після надходження заяви та документів складає акт обстеження житлово-побутових умов дитини, з'ясовує, чи згодна дитина на усиновлення, розглядає питання про доцільність усиновлення та відповідність його інтересам дитини і готує проект відповідного висновку.

Для усиновлення дитини потрібна її згода, якщо вона досягла такого віку, та рівня розвитку, що може її висловити.

Згода дитини на усиновлення надається письмово або усно залежно від віку та стану здоров'я дитини.

Письмова згода дитини на усиновлення засвідчується представником служби у справах дітей із зазначенням особи, у присутності якої вона була надана, що підтверджується підписом такої особи.

Якщо дитина у зв'язку з її віком або станом здоров'я не усвідомлює факту усиновлення, усиновлення проводиться без її згоди.

Про надання дитиною усної згоди на усиновлення або здійснення усиновлення без згоди дитини зазначається у висновку про доцільність усиновлення та відповідність його інтересам дитини. При цьому зазначаються прізвище, ім'я, по батькові представника служби у справах дітей, який проводив бесіду з дитиною, та представника дитячого закладу чи прийомних батьків, батьків-вихователів, опікунів, піклувальників, у присутності яких дитина надала згоду на усиновлення, або наводяться причини, з яких усиновлення здійснюється без згоди дитини.

БЕЗОПЛАТНА ПРАВОВА ДОПОМОГА

За більш детальною інформацією звертайтеся до Романівського бюро правової допомоги за адресою: смт Романів, вул. С. Лялевича, 2; тел.: (068) 291-90-18 або 0 800 213 103 (безкоштовно).

Оголошення

21.06.2022 року відбулося чергове засідання комісії з перейменування площ, вулиць, провулків, скверів та інших об'єктів на території Романівської селищної ради. В роботі комісії взяли участь окремі депутати селищної ради.

Комісією опрацьовано пропозиції, що надійшли від жителів вулиць, а також від членів комісії та депутатів.

За результатами засідання попередньо визначено нові назви вулиць та провулків, що підлягають перейменуванню в смт Романів.

В інших населених пунктах протягом тижня відбудуться громадські слухання за участю жителів вулиць та старост, на яких розглядатимуться пропозиції щодо перейменування.

Нагадаємо, що пропозиції з перейменування приймаються Романівською селищною радою (каб. № 214, тел.: 097-565-83-15, 068-045-75-07) в термін до 01.07.2022 року. Пропозиції бажано надавати у письмовому вигляді та за підписом жителів вулиць.

Крім того, інформуємо, що перейменування вулиць, провулків не вимагає від громадян обов'язкової зміни документів, а отже і додаткових витрат.

Загальні громадські слухання відбудуться 05.07.2022 року о 11:00 у великій залі адміністративного приміщення Романівської селищної ради.

Запрошуємо жителів громади взяти активну участь у громадських слуханнях.

Романівська селищна рада

Як відновити паспорт під час війни

Паспорт – основний документ, який посвідчує особу. Через війну, яку росія розв'язала проти України, багато хто втратив цей документ, а хтось не зміг вчасно отримати.

Без паспорта українці втрачають свободу пересування, доступ до соціальних виплат, офіційного навчання, роботи тощо. Що робити, якщо ви втратили паспорт під час війни, де і як оформити документ, розповідає Центр громадського моніторингу та контролю.

Я втратив/ла внутрішній паспорт, що робити

Якщо паспорт втрачений або знищений, то передусім слід написати заяву в поліцію. Обов'язково потрібно отримати підтвердження про реєстрацію заяви щодо втрати документів.

Водночас варто пам'ятати, що в Україні для посвідчення особи можна користуватися іншими документами: закордонним паспортом чи водійським посвідченням. Також можна використовувати цифрові документи в мобільному додатку «Дія». Вони мають таку саму юридичну силу, як і паперовий чи пластиковий паспорт. Крім того, на час воєнного стану у Дії

з'явився спеціальний «ЄДокумент» для посвідчення особи.

Куди звертатися, щоб відновити документ

Як і раніше, оформити новий паспорт можна у територіальних органах Державної міграційної служби України (ДМС), у Центрах надання адміністративних послуг (ЦНАП) або у центрах обслуговування громадян «Паспортний сервіс». Можна звернутися до будь-якого відділення незалежно від місця постійної реєстрації, але лише на підконтрольних уряду територіях і там, де немає активних бойових дій.

Із собою слід мати заяву про втрату паспорта, ідентифікаційний код, а також інші документи

за потреби (напр. свідоцтво про шлюб). Крім того, потрібно мати чеки про оплату адміністративного збору або штрафу, якщо цього вимагає законодавство.

Скільки коштує оформлення документів

Відповідно до законодавства безоплатно отримати паспорт громадянина України можуть лише українці, які отримують його вперше після досягнення 14 років. У разі повторного оформлення доведеться сплатити адміністративний збір.

Нетермінове оформлення ID-картки в органах ДМС коштує 372 грн (виготовлення впродовж 20 робочих днів). Термінове (протягом 10 робочих днів) – 498 грн.

У «Паспортному сервісі» послуга коштуватиме дорожче: 852 грн – терміново і 978 грн – терміново.

Також варто пам'ятати, що вас можуть зобов'язати сплатити штраф за втрачений документ: від 17 до 51 грн. У міграційній службі наголосують, що під час воєнного стану у виготовленні документів можуть бути затримки.

Якщо потрібен закордонний паспорт

Якщо у вас закінчився термін дії закордонного паспорта, його можна продовжити на 5 років в органах міграційної служби. Оформити паспорт для виїзду за кордон можна як у відділеннях ДМС (733 грн грн за нетермінове виготовлення), так і в ЦНАПах та «Паспортному сервісі».

Крім того, з 23 травня уряд дозволив одночасно оформляти ID-картку і закордонний паспорт. Вартість такої послуги для українців, які відновлюють або обмінюють внутрішній паспорт, – 1105 грн (у разі оформлення протягом 20 робочих днів) і 1583 грн (у разі термінового оформлення протягом 7 робочих днів).

Також у Києві, Харкові, Одесі, Львові, Дніпрі, Рівному, Луцьку, Дубні та Сарнах можна замовити послугу виїзного оформлення закордонного паспорта. Вартість послуги залежатиме від кількості охочих оформити документи.

Якщо паспорта немає, а я за кордоном

Перший крок до відновлення паспорта за кордоном – заява до поліції. Далі необхідно звернутися до українського консульства. Консул видасть документ, на підставі якого можна виїхати з країни.

Незабаром також з'явиться можливість оформити внутрішній чи закордонний паспорти громадянина України в інших державах. Експериментальний проект запуститься 29 червня. Згідно з урядовою постановою, оформлюватиме документи за кордоном розміщений за межами України відокремлений підрозділ державного підприємства «Документ», яке належить до сфери управління ДМС України та є адміністратором Єдиного державного демографічного реєстру.

На разі невідомо, в яких країнах українці зможуть отримати таку послугу. Перелік держав визначатиме ДМС за погодження Міністерства закордонних справ.

Детальну інформацію відновлення втрачених документів, а також контакти гарячої лінії можна знайти на сайті Державної міграційної служби dmsu.gov.ua. Також поставити питання можна на сторінці ДМС у Facebook facebook.com/dmsu.gov.ua.